

# RUSKI INWALID



SOBOTA.

20 Marca 1820 r.

CZYLI

## WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Zagraniczne: Francja. Turcyja. Niderlandy. Anglija.

### WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

#### FRANCJA.

z Paryża, 6 Marca.

W Sierpniu roku 1818 popełniono w mieście Valançai okropne zabójstwo, podobne w pewnym względzie do zbrodni, której był ofiarą nieszczęśliwy *Fualdes*. Niejakis *Neiere* stary żołnierz przeszyty był dziewięć razy pugińcem i zwłoki jego wrzucone do rzeki Rhon dopiero w miesiąc znaleziono. Padło podejrzenie na niektóre osoby; stawiono więc ieprzedsądem; lecz gdy dowodów przekonywających nieznaleziono, a obwinieni uniewinniali się niebytnością w tenczas w mieście gdzie tę zbrodnię dokonano, sąd ich uwolnił. Wyrok ten wzbudził powszechne nieukontentowanie i sądowi przypisywano opieszałość i niebaczność, lecz w końcu przestano już o tem i mówić. Dopiero niedawno jeden z winowajców sam się do zbrodni przyznał: a tak ro-

spoczną się znowu badania i śledzenia już po trzeci raz.

— Nieszczęśliwi żeglarze, którzy płynąc na brygu *Zofia* doświadczyli strasznego rozbicia się koło brzegów zachodnich Afryki, przybyli teraz do Marsylii. Przez pięć miesięcy zostawali w ciężkiej niewoli. Ich przypadki i cierpienia opisane przez iednego z ichże towarzysów wyjdą wkrótce z druku.

— W *Monitorze* czytamy następujące uwagi względem wypadków w Hiszpanii: Łatwo można się domyslić dla czego Jenerał *Riego* wyruszył z wyspy Leona. Brak żywności którego tam doświadczano, najgłówniejszą tego był przyczyną; wszystkie nawet drogi przez któreby można było uczynić iakie kolwiek dostarczenia były przecięte przez woyska Królewskie. Tym czasem wierność narodu hiszpańskiego ku Monarsze swojemu w niczem zachwianą niebyła. Powstańcy mieli zwyczaj po zajęciu każdego miejsca usunąć rząd Królewski, a na to miejsce podobny ustanowić od



siebie; lecz skoro tylko wyruszyły ich wojska z zajętego miejsca, natychmiast i ustanowiony przez nich rząd upadał: bo obywatele powoływali zuowu do urzędów osoby upoważnione przez Króla. Mężny opór osady kadykskiej jest zapewne niemałym dowodem tej wierności, jaką oddychają dla Króla swojego wszystkie wojska hiszpańskie. Polyczki zaszkłe między oddziałami Jenerała O'Donel i Jenerała Riego w dniach 17, 18 i 19 z m. już to na drodze do Malagi, już pod murami samego miasta, utwierdzały nas także w tem zdaniu.

Wiadomości z Baionny pod dniem 21 Lutego pomieszczone w niektórych pismach publicznych, a donoszące o ostatnich wypadkach w Hiszpanii, na żadną niezasługują wiare; w urzędowych bowiem doniesieniach z Madrytu pod dniem 24 Lutego niema o tem najmniejszej wzmianki.

— Przyjęcie gwardysty *Debis* (który pierwszy schwytał zabójcę *Luwela*) w poczet kawalerów legii honorowej, odbyło się tu w dniu 29 z. m. najuroczystszy sposobem. Cały pułk 4ty gwardyi wystąpił z koszar i uformował kwadrat, w środku którego stanawszy dowódca jego Jenerał *Lauriston* przemówił w następujących słowach:

„Oficerowie i żołnierze! Krew Henryka IV, Krew królów waszych, Krew *Burbonów*, przełana była ręką złoczyńcy. Zapewnebyście drogie życie Xiążęcia zaskonili waszem własnem; lecz zbrodniarz napadł na niego niespodzianie i zdradzieckim sposobem zadał mu raz śmierci lny. Oficerowie i żołnierze! podwojcie teraz waszą gorliwość i baczność, niech to będzie bezpiecznym murem, opasującym świętą osobę najlepszego Króla.“

„Zbliź się do mnie *Debis* przyym od Króla twoiego na ręce moje przyszaną ozdobę legii honorowej, iako nagrodę mężstwa twoiego i wierności.“

— Nowy projekt prawa co do gazet dzienników i innych pism peryodycznych już jest przyjęty w izbie Parów i przedstawiony izbie deputowanych na iednym z ostatnich posiedzeń. Minister spraw wewnętrznych miał przy tem zdarzeniu mowę następującą:

„Wolność nieograniczona pism peryodycznych była przyczyną wielkich i licznych nadużyć. Wydawcy i współziataczcy wolni od wszelkiego dozoru i odpowiedzialności, uroili sobie iż nic im bronnego niema. Mając prawo traktowania o środkach przedsiębranych od

rządu, równie iak o skargach i nieukontentowaniach z nich wynikających, tłumaczyli swe zdania w wyrazach ostrych i krzywdzących. Zamiast wytłumaczyć omyłek i nadużyć, znaydowali niesprawiedliwość w nacyzystszych i najzbawieńszych przedsięwzięciach. Prywatne postęпки officialistów i uchybienia w obowiązkach przypisywali iedynie Rządowi.“

„Gazety nasze powiększyły części pisały w duchu zupełnie przeciwnym celowi, do którego zmierzać powinny, Zamiast rozważnego i bezstronnego a zawsze pożytecznego zastanawiania się nad wypadkami teraźniejszymi, rozsiewały niewczesną trwogę i zagrażały niebezpieczeństwem iakiego nigdy niebyło. Nieraz mieliśmy powody rozumieć, że ta niedorzeczna ich wielomówność niepochodziła bynajmniey od troskliwości o dobro publiczne; lecz iedynie dowodziła chęci wzbudzenia nieukontentowania, trwogi i boiaźni, a tym sposobem przyczynienia się do pomyślności stronny nieprzyjazney. Dla tych to przyczyn cenzura tym czasowa jest koniecznie potrzebną. Projekt prawa względem tego przedmiotu już był przedstawiony izbie deputowanych. Król JMśc życzył aby dozór nad cenzurą poruczony był członkom obu izb, celem aby ci mądrością swoją i pilnem baczniem zachowali to nowe ustanowienie od wszelkich nadużyć, które się łatwo wcisnąć mogą. Lecz izba Parów wymowiła się od tego dozorowania; tłumacząc się iż cenzura niema leżąc do władzy prawodawczej, należy właściwie do rządu. Rząd więc przyymie nasiebie wszelką w tym przedmiocie odpowiedzialność, od której nigdy się uchylić zupełnie nie niechciał; lecz tylko dzielić z izbami. — Promienie istotnego oświecenia, rady i zdania dobrze myślących pisarzy, zawsze z wdzięcznością przyymie; lecz z drugiej strony nigdy nie pozwoli uato, aby złośliwi i satyryczni pisarze szarpali czyją kolwiek sławę, rozsiewali w narodzie trwogę, nieukontentowanie i nieufność, kazili moralność i religią, a tem samem przyczyniali się do powszechnego niepokoju, zamieszania i buntów.“ — Po skończonej mowie tenże minister wyłożył zasady i rozciągłość rzeczowego prawa.

— Obywatel ieden w okolicach Awenionu, wyiechał był na spacer konno i niewiadomo gdzie się podział. Nadaremno szukali go słuźdy i domownicy wszystkie usiłowania były bez skuteczne. Pomeciakim dopiero czasie policyja wysledziła, że pewna kobieta, z którą



miał się żenić, kazała go schwytać i ukryć w sklepie w domu swoim. Użyła ona tak gwałtownego środka, w nadziei wskrzeszenia ostygłej jego miłości.

— Według ostatnich rachunków rękodzielnie francuskie wyrabiają w przeciągu roku towarów więcej iak za 1870 milionów franków. Po wytrąceniu z tej summy 416 milionów na kupienie materjałów; 186 milionów na robotnika; 192 mil: za narzędzia, węgle, świece i inne przedmioty, czystego dochodu z rękodzielni ma Francja niewiele więcej nad 182 miliony franków, lub blisko 10 procentów.

Pan *Closel de Cousserque* członek sądu apelacyjnego był niedawno publicznie nazwany *potwarem*. Powiadają że inne członki tego sądu domagają się koniecznie, aby się także publicznie uniewinnił.

Hrabia St. *Roman* wydał niedawno dzieło w którym dowodzi, że rząd *prawdzwie gminowładny*, iest w czasach terażniejszych nietylko niedorzeczny; lecz nawet i niepodobny.

Ostatnie pisma z Hiszpanii donoszą, że Hrabia *Abisbal* (*O'Donel*) obwiniony o związki sekretne z wojskiem narodowem, został aresztowanym i wkrótce wysłanym będzie do Katalonii.

#### TURCJA.

z *Stambułu*, 10 *Lutego*.

W przeciągu ostatnich dziesięciu dni było cztery pożary: ieden wsczał się był w Pera, i będąc w sąsiedztwie domów poselstwa austriackiego i francuskiego zagrażał im wielkiem niebezpieczeństwem; wyratowano je iednakże; chociaż wszystkie przyległe zamieniły się w perzynę. Poznaidywano w miejscach niektórych wiele materji palnych co każe się domyslać, że pożar ten pochodził z umyślnego podpalenia.

Jeden z najznakomitszych i najzaletniejszych urzędników porty *Egli Kischy Effendy* (Referendarz stanu) *Enwory-Ali-Effendy* umarł tu po krótkiej chorobie. Jego następcą mianowanym został *Negip-Effendi*, który pierwiej miał bydz posłem przy dworze francuzkim.

#### NIDERLANDY.

z *Bruxelli* 4 *Marca*.

Pan *Candido d'Almeida* niegdyś wojskowy za Karola IV, a potem wydawca iednego z dzienników Flandryi zachodniey donosi teraz czytelnikowi swoim, że nieiakis tajemny, lecz władający głos, któremu posłuszeństwo nakazuje mu honor i powinność, zmusza go do

opuszczenia Belgii a wrócenia się do Hiszpanii.

#### ANGLIA.

z *Londynu*, 7 *Marca*.

W iednym z ostatnich numerów *gazety handlowej dublińskiej* czytamy między innem artykuł następujący:

„Tak nazwani *wstępowcy* korzystając z nieobecności Kapitana *Hyghins*, wysłanego z oddziałem woyska do Kilmen, wystąpili z siedlisk swoich w nocy między 22 i 23 z. m. Korpus ich składał się z 1300 ludzi. Część iego (500 ludzi) zostawili byli pod Dumkriu celem uważania obrotów woysk Królewskich; inne zaś oddziały wstąpiły do Mayo, rozeszły się później po wsiach przyległych i przymuszały mieszkańców do wykonywania przysięgi którą same przepisywały. Kapitan *Krin* niewidząc środka przeszkodzenia temu nieładowi, wziął z sobą oddział woyska, pod swoim będącego dowództwem i zajął tył buntownikom, ato tak zręcznie, iż bynajmniej niepostrzeżony napadł na nich wtenczas, gdy w największem bezpieczeństwie naprzykrzali się mieszkańcom wsi rzeczonych; zabrał ośmiu w niewolę, a resztę przepędził za granicę hrabstwa galwayskiego.“

W teyże gazecie czytamy że w Wirra odkryto spisek, uknowany na zabicie Lordów: *Ross* i *Oxmowntowen*, a który miano dokonać w nocy z pierwszego na 2 b. m.

W hrabstwie galwayskiem znaleziono dziewięciu ludzi zabitych na wielkiej drodze. Powszechnie rozumieją iż są to policyjanci, których ciż buntownicy (*Wstępowcy*) sprzątnęli.

W hrabstwie Dounskiem w Irlandyi, *wstępowcy* także pozwalają sobie wszelkich nieprzyzwoitości. Schadzki ich zwyczajnie odbywają się w nocy. Chodzą kupami po wsiach i zmuszają mieszkańców do przysięgi na wierność sobie. Przed kilku dniami wczasie takich nocnych roziazdów spotkali oddział policyi, który będąc nierównie mniejszym w liczbie osób, poszedł w rozsypkę utraciwszy dwóch w zabitych i kilku w ranionych i wziętych w niewolę.

Dzisiaj rozpoczęły się w Soutwark, tak w samem mieście iak i przedmieściach iego wybory parlamentowe. Było to straszne i burzliwe widowisko, o którego szczegółach niema ieszcze pewnych doniesień; powszechnie atoli rozumieją, że duch buntowniczy pospólstwa nienaylepsze rokuie wypadki i sprawiedliwe daie powody rządowi, aby obmyślił wcześnie



środku ostrożności, zapobiegające wielkiemu krwi rozlewowi, bez czego się zapewne nieobeydzie.

Stychać że Król ma zamiar wyjechać na czas nieiaki do *Calton* celem użycia kompletu tamecznych, a będąc już blisko Bristol, odwiedzić tu handlowe miasto.

— W tych dniach popełniono w Walwich zabójstwo, podobne do dokonanego w roku 1818 w Grinwich, którego ofiarą był nieszczęśliwy *Bird*. W mieście pomienionem (w Walwich) żył w ustroniu powszechnie kochany starzec *Thomas Parker*. *Sara Broun* zarządzająca domem i całe jego utrzymująca gospodarstwo, była oraz jedną czeladniczką i towarzyszką samotności tego starca. W nocy z 3go na 4ty Marca wszczął się w jego mieszkaniu pożar, postrzegłszy to sąsiedzi, pośpieszyli mu na ratunek. Wielkie było ich podziwienie gdy nikogo nieznalezli w domu; i drzwi do pokoju starca były zamknięte. Wyszadź więc ię; lecz i tu nikt się nieodzywał. Nakoniec przebiegłszy wszystkie izby w zakątku jednym znaleźli gospodarzy na pół opalonych; zawsze jednak widać było kilka ran głębokich, które wyraziły przekonania, że im zabójcza ręka wydarła życie, a zawieszane wszystkie okna przeszcierałami, bardziey ieszcze utwierdzały w tem zdaniu. Zwierzchność miejscowa, wyznaczyła 100 gwineów nagrody temu, kto zabójcę odkryje, i ię doniesie.

W doniesieniach z Malty pod dniem 3 z. m. między innem czytamy co następuje: „Kapitan *Delano* z Liwerpool, dowodzący okrętem *William*, obwiniony z całą osadą swego okrętu o rozboje morskie, przez trzy dni i trzy noce był sądownie badany, a w końcu gdy przekonany został, zapadł przeciwko niemu i spółnikom wyrok śmierci, na mocy którego wszystkich na tymże okręcie powieszono.

— Dotąd ieszcze niemożna z pewnością oznaczyć liczby spiskowych. Twierdzą niektórzy, że ich było od 50 do sta a nawet i więcey. Za wydanie jednego z nich nazwiskiem *Pelin* wyznaczono 200 f. s. nagrody. Granaty które znaleziono w stajni i śpichrzu po czternaście funtów ważyły i były bardzo dobrze zrobione.

Na posiedzeniu ostatniem parlamentu niższe-

go uczyniono było pytanie: „Czy się ieszcze dzieją bunt w Irlandyi? Na to Lord *Castlereagh* odpowiedział: „Liczne kupy rabusiów znaniomych pod nazwaniem *wstępowców*, pustoszą wrzeczy samey niektóre okolice; lecz moiem zdaniem, dosyć jest pilnego baczenia zwierzchności miejscowych do przekroczenia tych wszytkich nieładów; a gdyby tylko prawa przepisane w tej mierze były ściśle dochowane, zapewnebysmy ani słyszeli o tych i tym podobnych swawolach. Co zaś do *Aktu o buntach*, tego nietrzeba już ogłaszać w Irlandyi..

Lord *Beresdorf* mianowany jest gubernatorem Jerseyjskim na miejscu Hrabiego *Chatam*, który iak wiadomo zastąpił Xiążęcia *Kent* w znaczeniu gubernatora Gibraltaru.

— Pan *Bellingham* donosi przez gazetę dublińską że i Marca ma bydź pierwsze doświadczanie nowego pojazdu przezeń wynalezionego, na który iako wynalazca otrzymał już przywilej. Pojazd ten *bez pomocy koni* może odbyć w iak najkrótszym czasie odległą drogę. Cały iego ciężar, ładunek i podróżni w nim siedzący lekko się niosą za pomocą pary. 1go Marca pojazd ten o godzinie 7 rano wyruszy z Dublinu; o drugiej z południa stanie w Belfast co znaczy 95 mil angielskich czyli 18½ niemieckich drogi; zatrzyma się tam niewięcey iak 40 minut i na głę w wieczor stanie napowrót w Dublinie. A tak pojazd ten w przeciągu każdej godziny robi 15 mil angielskich czyli 5 niemieckich drogi. Do tego ogłoszenia dołączone jest świadectwo dwóch inżynierów i jednego mechanika z Glashowe w wyrazach następujących: „My niżej podpisani robiliśmy doświadczenie z pojazdem przywilejowanym Pana *Bellingham*. Ciężar iego z całym ładunkiem wynosił 80 centnarów. W przeciągu iedney godziny ubiegłismy po drodze nierówney 20 mil angielskich. Osi tego pojazdu tak są urządzone; iż ieden człowiek bez pracy niemi kierować może: lecz z przyczyny bystrego obrótu kół, należy się czasami zatrzymywać dla wystudzenia ich. Mamy za powinność wyznać, że ten nowy wynalazek uznaiemy za naybezpieczniejszy i naywygodniejszy.“

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.